

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 20.12.2011
COM(2011) 900 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL ȘI COMITETUL REGIUNILOR**

Un cadru de calitate pentru serviciile de interes general în Europa

1. INTRODUCERE

Actuala situație economică și financiară a pus în evidență, mai mult ca niciodată, rolul fundamental al serviciilor de interes general (SIG) în Uniunea Europeană (UE). În domenii cum ar fi asistența medicală, îngrijirea copiilor sau a persoanelor în vârstă, asistența pentru persoanele cu handicap sau locuințele sociale, aceste servicii furnizează o plasă de siguranță esențială pentru cetățeni¹ și contribuie la promovarea coeziunii sociale. Serviciile de interes general în domeniul educației, al formării și al serviciilor de ocupare a forței de muncă joacă un rol-cheie în cadrul agendei privind creșterea și locurile de muncă. În economia bazată pe cunoaștere, școlile, centrele de formare și universitățile trebuie să fie de cea mai bună calitate în scopul de a garanta că tinerii dobândesc noi competențe pentru noi locuri de muncă. În același timp, constrângerile bugetare cu care se confruntă, în prezent, administrațiile publice și necesitatea consolidării fiscale impun asigurarea furnizării unor servicii de înaltă calitate, într-un mod cât mai eficient și mai eficace din punct de vedere al costurilor, pe cât posibil.

Orientările politice din 2009 ale președintelui² se refereau deja la modernizarea sectorului serviciilor ca la o modalitate de a stimula noi surse de creștere și de coeziune socială, indicând că *„trebuie stimulată dezvoltarea generală a sectorului serviciilor sociale și de sănătate, prin crearea, de exemplu, a unui cadru de calitate pentru serviciile publice și sociale, recunoscând, astfel, importanța acestora în cadrul modelului european de societate”*³. Strategia Europa 2020⁴ a reconfirmat necesitatea de a dezvolta noi servicii, furnizate atât fizic, cât și online, care să genereze creștere și să creeze locuri de muncă. Printre acestea se pot număra serviciile inovatoare de interes general.

Deși tratatul a asigurat întotdeauna statelor membre flexibilitatea necesară pentru furnizarea unor astfel de servicii de calitate, Tratatul de la Lisabona a introdus noi prevederi: articolul 14 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și Protocolul nr. 26 privind serviciile de interes general. De asemenea, prin TFUE, articolul 36 din Carta drepturilor fundamentale dobândește o valoare juridică echivalentă cu cea a tratatelor. În acest nou context, Comisia a decis să reunească într-un cadru de calitate unic întregul set de acțiuni pe care le desfășoară în domeniul serviciilor de interes general. Acest demers va asigura că, în următorii ani, mediul de reglementare la nivelul UE va continua să consolideze dimensiunea socială a pieței unice, să ia în considerare în mai mare măsură natura specifică a acestor servicii și să facă față provocării de a le furniza într-un mod care încorporează valorile recunoscute în protocol, și anume calitate, siguranță și accesibilitate, tratament egal, acces universal și drepturile utilizatorilor.

¹ Există o legislație a UE, în special în domeniul migrației, care asigură că - în anumite condiții - unele categorii de resortisanți ai țărilor terțe aflați în situație de ședere legală beneficiază de un tratament egal cu cel al resortisanților statelor membre în ceea ce privește accesul la bunuri și servicii puse la dispoziția publicului, precum și furnizarea acestor bunuri și servicii.

² „Orientări de politică pentru viitoarea Comisie”, Bruxelles, 3 septembrie 2009.

³ „Orientări de politică pentru viitoarea Comisie”, p. 24.

⁴ „Europa 2020: o strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii” [COM(2010)2020].

Prezenta comunicare, care este, totodată, o acțiune ulterioară adoptării Actului privind piața unică⁵, are drept obiectiv prezentarea unui cadru de calitate, format din trei domenii de acțiune complementare:

- consolidarea clarității și a securității juridice cu privire la modul de aplicare a normelor UE în cazul serviciilor de interes economic general (SIEG) și revizuirea acestora, atunci când este necesar, pentru a se asigura luarea în considerare a necesităților specifice. Această revizuire constantă este esențială, dată fiind natura evolutivă a serviciilor în cauză. În paralel cu prezenta comunicare, Comisia propune revizuirea a două seturi principale de norme - cele privind ajutoarele de stat pentru serviciile de interes economic general și cele privind achizițiile publice - care vor permite statelor membre să flexibilizeze și să simplifice în mai mare măsură furnizarea acestor servicii. Reformele respective vizează, de asemenea, să sporească gradul de coerență între ambele politici și să ofere părților interesate care respectă pe deplin normele privind achizițiile publice o mai bună garanție a faptului că, în anumite condiții, acestea îndeplinesc, de asemenea, cerințele relevante privind ajutoarele de stat prevăzute în hotărârea Altmark. Aceasta ar trebui să furnizeze autorităților publice și întreprinderilor un grad sporit de securitate juridică și simplificare;
- asigurarea accesului la servicii esențiale: Comisia își va îndeplini în continuare angajamentul de a asigura accesul tuturor cetățenilor la servicii esențiale în sectoare specifice, valorificând acțiunile recente din domeniul serviciilor bancare de bază, al serviciilor poștale și al telecomunicațiilor;
- promovarea calității: Comisia își va reafirma angajamentul de a promova calitatea în domeniul serviciilor sociale și va utiliza realizările înregistrate în acest domeniu ca model pentru alte servicii de interes general.

Concepte de bază

Dezbaterea privind serviciile de interes general este afectată de neclaritatea terminologică. Conceptele sunt utilizate în mod interschimbabil și inexact. Părțile interesate au solicitat Comisiei să aducă clarificări. În această privință, totuși, Comisia este obligată să respecte dreptul primar al UE și jurisprudența Curții. În plus, conceptele sunt dinamice și în evoluție.

Serviciu de interes general (SIG): serviciile de interes general sunt serviciile pe care autoritățile publice ale statelor membre le consideră ca fiind de interes general și care, prin urmare, fac obiectul unor obligații specifice de serviciu public. Termenul desemnează atât activități economice (a se vedea definiția SIEG de mai jos), cât și servicii neeconomice. Acestea din urmă nu fac obiectul legislației specifice a UE și nu intră sub incidența normelor privind piața internă și concurența prevăzute în tratat. Anumite aspecte ale modului de organizare a acestor servicii pot fi reglementate de alte norme generale prevăzute în tratat, cum ar fi principiul nediscriminării.

Serviciu de interes economic general (SIEG): serviciile de interes economic general sunt activități economice care generează rezultate spre folosul public general pe care piața nu le-ar

⁵ „Actul privind piața unică: douăsprezece pârghii pentru stimularea creșterii și întărirea încrederii” [COM(2011) 206].

furniza (sau le-ar furniza în alte condiții în ceea ce privește calitatea, siguranța, accesibilitatea, tratamentul egal sau accesul universal) fără intervenție publică. Obligația de serviciu public este impusă furnizorului prin atribuirea unei sarcini și pe baza unui criteriu de interes general menit să asigure că serviciul este furnizat în condiții care îi permit să își îndeplinească misiunea.

Servicii sociale de interes general (SSIG): acestea includ sistemele de securitate socială care acoperă principalele riscuri de viață și o serie de alte servicii esențiale furnizate direct persoanelor, care joacă un rol preventiv și de coeziune/incluziune socială⁶. În timp ce unele servicii sociale (cum ar fi sistemele de securitate socială prevăzute de lege) nu sunt considerate de Curtea Europeană ca fiind activități economice, jurisprudența Curții precizează că natura socială a unui serviciu nu este suficientă în sine pentru clasificarea acestuia ca neeconomic⁷. În consecință, termenul „servicii sociale de interes general” se referă atât la activități economice, cât și la activități neeconomice.

Obligația de serviciu universal (OSU): obligația de serviciu universal este un tip de obligație de serviciu public care stabilește cerințele menite să asigure că anumite servicii sunt puse la dispoziția tuturor consumatorilor și utilizatorilor într-un stat membru, indiferent de localizarea lor geografică, la un anumit nivel de calitate și, ținând seama de circumstanțele naționale specifice, la un preț accesibil. Definiția obligațiilor specifice de serviciu universal este stabilită la nivel european, fiind un element esențial al liberalizării pieței sectorului serviciilor, cum ar fi comunicațiile electronice, poșta și transporturile.

Serviciu public: noțiunea de „serviciu public” este utilizată la articolul 93 din TFUE în domeniul transporturilor. Cu toate acestea, în afara domeniului respectiv, termenul este uneori utilizat într-un mod ambiguu: se poate referi la faptul că un serviciu este oferit publicului larg și/sau în interes public sau poate fi utilizat în scopul de a caracteriza activitatea entităților aflate în proprietate publică. Pentru evitarea ambiguității, prezenta comunicare nu utilizează acest termen, ci folosește expresiile „serviciu de interes general” și „serviciu de interes economic general”.

2. CADRUL INSTITUȚIONAL: SCHIMBĂRILE INTRODUSE DE TRATATUL DE LA LISABONA

Tratatul de la Lisabona, Protocolul nr. 26 privind serviciile de interes general și articolul 36 din Carta drepturilor fundamentale subliniază în mod clar importanța serviciilor de interes general în UE și stabilesc principiile care ghidează abordarea UE cu privire la serviciile respective. Acestea oferă o bază solidă pentru urmărirea unei abordări flexibile și pragmatice care este esențială în acest domeniu, având în vedere diferențele în materie de necesități și preferințe care rezultă din circumstanțe geografice, sociale și culturale diferite.

Protocolul instituie, pentru prima oară la nivelul dreptului primar, principiile fundamentale care se aplică serviciilor de interes general. Acesta precizează că principiile trebuie să fie adaptate diferitelor servicii în cauză și, prin urmare, nu este posibilă o abordare de tip universal. Protocolul confirmă, de asemenea, faptul că prevederile tratatelor nu aduc atingere

⁶ „Punerea în aplicare a programului comunitar de la Lisabona: serviciile sociale de interes general în Uniunea Europeană” [COM (2006) 177 final, 26 aprilie 2006].

⁷ Cauzele conexe C-180/98 - C-184/98 Pavlov și alții, Rec., 2000, p. I-6451, punctul 118; cauza C-218/00 CİSAL și INAIL, Rec., 2002, p. I-691, punctul 37 și cauza C-355/00, Freskot, Rec., 2003, p. I-5263.

competenței statelor membre de a furniza, de a încredința prestarea și de a organiza servicii neeconomice de interes general. Cu toate acestea, trebuie să se facă distincție în continuare între activitățile economice și cele neeconomice, iar o analiză de la caz la caz rămâne necesară, deoarece natura acestor activități evoluează în mod constant. Din acest motiv, Comisia urmărește evoluția situației, astfel cum se explică în secțiunea III de mai jos.

În conformitate cu articolul 14 din TFUE, *„Uniunea și statele membre, fiecare în limita competențelor care le revin și în limita domeniului de aplicare a tratatelor, asigură funcționarea serviciilor respective pe baza principiilor și în condiții, în special economice și financiare, care să le permită îndeplinirea misiunilor lor.”* Acest articol creează posibilitatea ca Uniunea să legislaze în domeniul serviciilor de interes economic general, prin stabilirea unor principii și condiții, în special condiții economice și financiare, care să le permită îndeplinirea misiunilor lor, printr-un regulament și prin procedura legislativă ordinară. Articolul menționat anterior precizează că orice astfel de regulament trebuie definit *„fără a aduce atingere competenței statelor membre de a furniza aceste servicii, de a încredința prestarea lor și de a le finanța, cu respectarea tratatelor”*. Această prevedere recunoaște faptul că organizarea, furnizarea și finanțarea unor astfel de servicii revin, în primul rând, statelor membre care iau decizii la nivel național, regional sau local. În cadrul diverselor consultări publice și al dialogului permanent cu părțile interesate se va analiza în continuare necesitatea legislației bazate pe articolul 14 din TFUE. În stadiul actual, se pare că există un consens asupra faptului că aceasta nu reprezintă o prioritate imediată⁸. Comisia este de părere că, în cazul în care se pot găsi soluții adaptate pentru probleme concrete și specifice în diferite sectoare, o abordare sectorială este mai adecvată în stadiul actual⁹.

Comisia va analiza în continuare oportunitatea revizuirii legislației sectoriale existente, care include obligațiile de serviciu universal, și eventuala necesitate de a crea noi obligații de serviciu universal în alte sectoare. Comisia va analiza, de asemenea, dacă este cazul să se instituie principiile și condițiile care permit serviciilor publice specifice să își îndeplinească misiunile în baza articolului 14 din TFUE. Respectarea diversității serviciilor și a situațiilor existente în UE va rămâne un principiu director al evaluării Comisiei.

3. UN CADRU DE CALITATE PENTRU SERVICIILE DE INTERES GENERAL ÎN EUROPA

De-a lungul anilor, cererea de servicii de interes general și modul în care acestea sunt prestate au evoluat în mod semnificativ. Serviciile pe care statul le furniza în mod tradițional într-o formă directă au fost externalizate tot mai mult de autoritățile naționale, regionale și locale, iar în prezent sunt prestate adesea de sectorul privat (cu sau fără scop lucrativ). Această schimbare a abordării este generată de procesele de dereglementare, de modificările survenite în cadrul politicilor guvernamentale și de evoluția necesităților și a așteptărilor utilizatorilor.

⁸ Un exemplu recent este Rezoluția Parlamentului European din 5 iulie 2011 referitoare la viitorul serviciilor sociale de interes general [2009/2222 (INI)], punctul 48: *„consideră că un regulament-cadru al UE privind SEIG, posibil conform articolului 14 din TFUE, nu este o chestiune esențială în acest moment”*.

⁹ Ar trebui remarcat faptul că articolul 14 din TFUE precizează că aplicarea sa nu aduce atingere articolelor 93, 106 și 107 din TFUE, care stabilesc rolul Comisiei Europene în ceea ce privește controlul ajutoarelor de stat și condițiile în care derogările de la aplicarea acestui control pot fi acordate pentru SIEG. Acest fapt este explicat mai detaliat în Comunicarea privind aplicarea normelor europene în materie de ajutor de stat în cazul compensării acordate pentru prestarea unor servicii de interes economic general [C(2011)9404], adoptată în paralel cu prezenta comunicare.

Deoarece multe dintre serviciile în cauză sunt de natură economică, acestora li se aplică normele privind piața internă și concurența, în măsura în care aplicarea unor astfel de norme nu împiedică, în drept sau în fapt, îndeplinirea sarcinilor speciale atribuite acestora. Într-adevăr, accesul la oferte variate în materie de preț și calitate a serviciilor poate oferi autorităților publice alternative diverse și beneficii substanțiale. În timp ce anumite părți interesate sunt preocupate de impactul acestor norme, în special în ceea ce privește serviciile sociale, Comisia este convinsă că acestea pot fi aplicate astfel încât să ia în considerare necesitățile specifice și să consolideze furnizarea serviciilor. Desigur, normele trebuie să fie revizuite periodic în scopul de a se asigura că acestea pot continua să ofere autorităților publice flexibilitatea necesară pentru a răspunde necesităților în evoluție ale societății și pentru a ține pasul cu progresul tehnologic.

Abordarea Comisiei în ceea ce privește instituirea unui cadru de calitate se bazează pe trei componente de acțiune: în primul rând, creșterea clarității și a securității juridice cu privire la normele UE care se aplică în cazul acestor servicii; în al doilea rând, furnizarea instrumentelor care permit statelor membre să se asigure că cetățenii au acces la serviciile esențiale și reanalizarea periodică a situației; în al treilea rând, promovarea inițiativelor în materie de calitate, în special pentru serviciile sociale care răspund unor necesități deosebit de importante.

1. Componenta 1: creșterea clarității și a securității juridice

Comisia are drept obiectiv să se asigure că, la nivelul UE, cadrul de reglementare, care are un impact asupra modului de organizare, finanțare și furnizare a serviciilor de interes economic general, le permite acestora să își îndeplinească misiunea de serviciu public. În acest sens, Comisia poartă un dialog permanent cu părțile interesate din toate sectoarele pentru a identifica domeniile în care poate fi necesar să se clarifice sau să se modifice cadrul juridic. Acest angajament este exemplificat de revizuirea normelor privind ajutoarele de stat pentru serviciile de interes economic general și a normelor privind achizițiile publice, care însoțește prezenta comunicare.

În cadrul acestor reforme, Comisia a încercat să amelioreze coerența între politicile în materie de ajutoare de stat și de achiziții publice, în beneficiul părților interesate. În măsura posibilului, Comisia a creat un cadru mai coerent. Comisia consideră că respectarea deplină a procedurilor de achiziții publice cu ofertare deschisă sau restrânsă, în cadrul cărora atribuirea se efectuează fie pe baza celui mai scăzut preț, fie, în anumite condiții, pe baza celei mai avantajoase oferte din punct de vedere economic, înseamnă atribuirea contractului la „cel mai mic cost pentru comunitate”, conform uneia dintre condițiile impuse de Curte pentru a exclude existența unui ajutor de stat.

1.1. Revizuirea normelor privind ajutoarele de stat pentru serviciile de interes economic general

Normele UE aplicabile finanțării publice a serviciilor de interes economic general, care au fost adoptate de Comisie în 2005, s-au dovedit a fi eficiente. Cu toate acestea, Comisia și părțile interesate sunt de acord că normele respective pot deveni mai clare, mai simple și mai proporționale, în scopul de a se asigura facilitarea aplicării și, prin urmare, de a se promova eficientizarea furnizării unor servicii de înaltă calitate, în beneficiul cetățenilor. Reforma are trei obiective: clarificarea conceptelor de bază referitoare la SIEG, simplificarea normelor privind ajutoarele de stat în cazul micilor servicii organizate la nivel local și care au un efect limitat asupra comerțului între statele membre, precum și introducerea unui tratament mai bine definit al altor servicii, în vederea unei mai bune diferențieri a serviciilor de dimensiuni

medii și a serviciilor sociale, pe de o parte, și a activităților la scară largă, cu o dimensiune clară la nivelul întregii UE, care vor face obiectul unui control mai eficace în materie de concurență, pe de altă parte.

Pe baza acestor obiective, Comisia a adoptat sau a propus o serie de modificări importante:

- în primul rând, o nouă comunicare abordează o serie de aspecte care au ridicat probleme de interpretare la nivel național, regional și local;
- în al doilea rând, în viitor, un număr mai mare de servicii sociale vor fi exceptate (indiferent de cuantumul compensației) de la notificarea *ex ante* și de la procesul de evaluare de către Comisie, în cazul în care acestea îndeplinesc anumite condiții de bază în materie de transparență, definire corectă și absență a supracompensării. În prezent, această listă include, în plus față de spitale și locuințe sociale, servicii de interes economic general care răspund unor necesități sociale în ceea ce privește asistența medicală și îngrijirea pe termen lung, îngrijirea copiilor, accesul pe piața muncii și reintegrarea în cadrul acesteia, precum și îngrijirea și incluziunea socială a grupurilor vulnerabile;
- în al treilea rând, va exista un control mai atent și mai bine definit al măsurilor ample de ajutor, de exemplu în domeniul industriilor de rețea, care pot avea un impact semnificativ asupra funcționării pieței interne. În aceste cazuri, statele membre vor avea obligația de a include în mecanismul de compensare stimulente adaptate necesităților sectoriale specifice, în scopul creșterii eficienței pe durata contractului;
- în cele din urmă, Comisia propune instituirea unei noi reguli *de minimis* destinată în mod special serviciilor de interes economic general, care va exclude existența unui ajutor și, prin urmare, necesitatea exercitării controlului de către Comisie în cazul sumelor care reprezintă ajutoare în valoare de până la 500 000 EUR pe durata unei perioade de trei ani. Pentru anumite sectoare, în special transporturile și radiodifuziunea publică, normele sectoriale speciale continuă să se aplice.

1.2. Reforma normelor privind achizițiile publice și concesiunile

Comisia propune, de asemenea, o reformă semnificativă a normelor privind achizițiile publice și concesiunile care va promova îmbunătățirea calității în furnizarea serviciilor de interes economic general.

În primul rând, reforma prevede un tratament specific pentru serviciile sociale și de sănătate. Acestea vor face obiectul unui regim mai puțin restrictiv care va lua în considerare rolul și caracteristicile lor specifice. Serviciile respective vor beneficia de praguri superioare și vor trebui să respecte doar obligațiile în materie de transparență și de tratament egal. În plus, pentru a încuraja o abordare calitativă, reforma promovează utilizarea criteriului ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic, ceea ce înseamnă că statele membre nu trebuie să atribuie aceste servicii doar pe baza celui mai scăzut preț.

În al doilea rând, în prezent există o mai mare securitate juridică referitoare la modul în care normele UE privind achizițiile publice se aplică în cazul relațiilor dintre autoritățile publice. „Cooperarea de tip public-public” se referă la situații în care entități publice, cum ar fi autoritățile locale, cooperează pentru a-și îndeplini sarcinile publice. Deși statutul public/natura juridică a părților la un contract public nu este suficient(ă) în sine pentru a exclude contractele conexe din domeniul de aplicare a directivelor UE privind achizițiile

publice, reforma clarifică, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene de Justiție, cazurile în care astfel de contracte nu sunt reglementate de normele UE privind achizițiile publice. Noile norme vor asigura că aplicarea prevederilor privind achizițiile publice nu va interfera cu libertatea de care dispun autoritățile publice în alegerea modului de organizare și de îndeplinire a sarcinilor lor de serviciu public. În schimb, există prevederi menite să asigure că această cooperare de tip public-public nu cauzează denaturări ale concurenței în ceea ce privește operatorii economici privați.

În al treilea rând, reforma recunoaște importanța, în anumite împrejurări, a unei proceduri care prevede negocierea și publicarea prealabilă atunci când se atribuie contracte pentru furnizarea unor servicii de interes economic general și a asigurat că această procedură face parte din setul de instrumente aflate la dispoziția autorităților contractante. În mod similar, Comisia a propus să se permită autorităților publice să ia în considerare ca criteriu de atribuire ciclul de viață al produselor, al serviciilor sau al lucrărilor solicitate. Această reformă va contribui, de asemenea, la asigurarea faptului că atribuirea contractelor nu se bazează exclusiv pe prețul cel mai scăzut, ci reflectă în mod corespunzător cerințe mai stricte de ordin ecologic și societal.

În cele din urmă, reforma va introduce un nou regim autonom pentru concesiuni. Acest fapt este deosebit de important în cazul serviciilor de interes economic general, deoarece contractele de concesiune sunt utilizate în mod tradițional pentru furnizarea de servicii publice sau pentru îndeplinirea obligațiilor de utilitate publică. Principalele elemente ale reformei achizițiilor publice se vor aplica, de asemenea, și în cazul concesiunilor, iar în ceea ce privește contractele de achiziții se vor adopta norme noi privind modificarea contractelor existente. În anumite sectoare, concesiunile pot fi acordate pentru o perioadă cuprinsă între 20-100 de ani și, în consecință, este mai probabil să necesite o revizuire pe durata valabilității lor. Pe baza jurisprudenței Curții, Comisia propune introducerea unor noi prevederi care precizează condițiile în care este permisă modificarea termenilor unui contract de concesiune fără organizarea unei noi proceduri de ofertare competitivă, precum și prevederi menite să asigure respectarea principiilor tratamentului egal și nediscriminării.

Reforma normelor în materie de achiziții publice este una dintre cele douăsprezece acțiuni prioritare ale Actului privind piața unică, iar în documentul intitulat „Analiza anuală a creșterii pentru 2012”, Comisia a confirmat că această reformă ar trebui să fie accelerată. Prin urmare, Comisia invită Parlamentul și statele membre să ajungă la un acord cu privire la aceste propuneri până la sfârșitul anului 2012.

1.3. Acțiuni de comunicare și de informare privind modul de aplicare a normelor UE

Comisia și-a asumat angajamentul de a ajuta autoritățile publice, furnizorii de servicii, utilizatorii și alte părți interesate să înțeleagă și să aplice mai bine normele UE în cazul serviciilor de interes economic general, ca răspuns la întrebările și cererile de explicații care au fost formulate de către părțile interesate. Comisia a întreprins o serie de acțiuni în acest domeniu.

La sfârșitul anului 2010, Comisia a publicat un nou ghid¹⁰ care abordează trei aspecte principale:

¹⁰ Ghid pentru aplicarea normelor UE privind ajutoarele de stat, achizițiile publice și piața internă în cazul serviciilor de interes economic general, și, în special, al serviciilor sociale de interes general [SEC (2010) 1545].

- modul în care statele membre pot finanța aceste servicii, în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat;
- modul în care autoritățile publice pot utiliza normele privind achizițiile publice, asigurând, totodată, calitatea, inovarea, continuitatea și exhaustivitatea serviciilor sociale;
- modul în care normele pieței interne și, în special, Directiva privind serviciile se aplică serviciilor sociale, fără a împiedica statele membre să le reglementeze în scopul garantării calității și a accesibilității.

Acest ghid a înlocuit documentul privind întrebările frecvente și ia în considerare evoluția jurisprudenței, deciziile Comisiei, modificările cadrului legislativ, discuțiile din cadrul Comitetului pentru protecție socială (CPS)¹¹ și întrebările primite din partea părților interesate prin intermediul **Serviciului interactiv de informare (SII)**¹². Acesta este un serviciu online care furnizează informații cetățenilor, furnizorilor de servicii, autorităților publice și altor părți interesate și care permite acestora să pună întrebări cu privire la legislația UE și la serviciile de interes economic general. De la începerea activității SII, în ianuarie 2008, serviciile Comisiei au răspuns, prin intermediul acestuia, la aproape 200 de întrebări.

Comisia a elaborat, de asemenea, un ghid privind „achizițiile responsabile social”¹³, care este un instrument menit să ajute autoritățile publice în achiziționarea de bunuri și servicii într-un mod responsabil din punct de vedere social, în conformitate cu normele UE. Acesta subliniază contribuția pe care achizițiile publice o pot avea la politica socială. Documentul conține exemple practice privind o gamă largă de aspecte sociale, cum ar fi promovarea egalității de șanse și a oportunităților de angajare, îmbunătățirea condițiilor de muncă, incluziunea socială a persoanelor vulnerabile, ca de exemplu cele cu handicap, și conformitatea, pe fond, cu prevederile convențiilor fundamentale ale OIM. O nouă ediție a ghidului „Achiziții ecologice! Manual privind achizițiile publice ecologice”¹⁴ a fost publicată în octombrie 2011. Manualul oferă orientări privind modalitățile de reducere a impacturilor asupra mediului cauzate de consumul din sectorul public și privind modalitățile de utilizare a achizițiilor publice ecologice pentru stimularea inovării în materie de tehnologii, produse și servicii ecologice.

Documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind cooperarea de tip public-public¹⁵ rezumă și explică jurisprudența CEJ referitoare la modul în care normele privind achizițiile publice se aplică în situații în care entități publice, cum ar fi municipalitățile, cooperează în vederea îndeplinirii sarcinilor publice care le-au fost atribuite (a se vedea secțiunea 1.2 de mai sus). Documentul ar trebui să contribuie la o mai bună înțelegere a prevederilor legale pentru a atenua riscurile juridice legate de această formă de cooperare între autoritățile publice.

¹¹ „Raportul Comitetului pentru protecție socială privind aplicarea legislației comunitare în cazul SSIG”, noiembrie 2008.

¹² A se vedea: http://ec.europa.eu/services_general_interest/index_en.htm

¹³ <http://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=6329&langId=ro>

¹⁴ Disponibil la următoarea adresă: http://ec.europa.eu/environment/gpp/buying_handbook_en.htm

¹⁵ Document de lucru al serviciilor Comisiei privind punerea în aplicare a legislației UE aplicabile în domeniul achizițiilor publice în cazul relațiilor dintre autoritățile contractante („cooperare de tip public-public”), SEC (2011) 1169 final, 4 octombrie 2011.

Comisia acordă o atenție specială sectorului serviciilor sociale. **Rapoartele bienale privind serviciile sociale de interes general**¹⁶ publicate în 2008 și 2010 au monitorizat evoluțiile înregistrate în sectorul serviciilor sociale și au încurajat dialogul la nivel european. De asemenea, Comisia a sprijinit președințiile succesive ale Consiliului în organizarea forumurilor privind SSIG, care au avut un rol esențial în ceea ce privește schimbul de informații, precum și promovarea dialogului și a unei mai bune înțelegeri a normelor în rândul părților interesate. Comisia și-a asumat angajamentul de a sprijini viitoarele președinții prin rotație ale Consiliului să organizeze cel de-al 4-lea Forum european privind serviciile sociale de interes general în aproximativ douăsprezece luni.

Comisia își va continua activitatea în cadrul Comitetului pentru protecție socială care, în colaborare cu toate părțile interesante relevante, cu caracter instituțional și din cadrul societății civile, va pregăti un raport până la sfârșitul anului 2013 privind aplicarea normelor UE în cazul SSIG.

2. Componenta 2: asigurarea accesului la servicii esențiale

Legislația sectorială adoptată la nivelul UE a asigurat întotdeauna un echilibru riguros între necesitatea de a spori concurența și utilizarea mecanismelor de piață, pe de o parte, și necesitatea de a garanta că fiecare cetățean are în continuare acces la servicii esențiale de înaltă calitate la prețuri accesibile, pe de altă parte. Acesta a fost cazul, de exemplu, al industriilor de rețea, de la sectorul telecomunicațiilor și al serviciilor poștale, până la cel al transporturilor și al energiei. În plus, Tabloul de bord al piețelor de consum, publicat anual de Comisie¹⁷, monitorizează performanța a aproximativ 30 de piețe de servicii în ceea ce privește comparabilitatea, încrederea, problemele și plângerile, satisfacția globală, schimbarea furnizorului sau a serviciului și posibilitatea de a alege.

Întrucât necesitățile utilizatorilor și tehnologiile evoluează în mod constant, este necesar să se revizuiască periodic atât obligațiile existente de serviciu universal, cât și necesitatea introducerii altora noi. Exemplele de mai jos ilustrează abordarea proactivă pe care Comisia o adoptă în acest domeniu. Statele membre au în continuare libertatea de a extinde obligațiile existente de serviciu universal sau de a introduce altele noi, cu condiția ca măsurile să fie conforme cu legislația UE.

2.1. Servicii poștale

A treia directivă privind serviciile poștale¹⁸ este o etapă importantă în procesul de reformă a piețelor poștale în Europa, care a început în 1992. Aceasta a adus multe beneficii cetățenilor, inclusiv îmbunătățirea calității serviciului și apariția unor servicii poștale noi, inovatoare în materie de livrare. Directiva definește cerințele minime privind domeniul de aplicare a obligației de serviciu universal: serviciile poștale de înaltă calitate trebuie să fie furnizate (cel puțin) cinci zile lucrătoare pe săptămână, pe întreg teritoriul, la prețuri accesibile tuturor

¹⁶ Document de lucru al serviciilor Comisiei – Primul și cel de-al doilea raport bienal privind serviciile sociale de interes general, SEC (2008) 2179 și SEC (2010) 1284.

¹⁷ http://ec.europa.eu/consumers/consumer_research/editions/docs/6th_edition_scoreboard_en.pdf. Pentru unele dintre aceste servicii, cum ar fi energia electrică sau conturile bancare, Comisia a efectuat studii de piață aprofundate (disponibile pe același site internet).

¹⁸ Directiva 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 2008 de modificare a Directivei 97/67/CE cu privire la realizarea integrală a pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității.

utilizatorilor pentru corespondența simplă și pachetele de anumite greutate, precum și pentru trimerile recomandate și cele cu valoare declarată. De asemenea, directiva conține prevederi menite să asigure calitatea înaltă a serviciului poștal universal, iar modul de punere în aplicare a acestora este monitorizat de către Comisie. Aceasta din urmă a instituit recent un grup al autorităților europene de reglementare în domeniul serviciilor poștale (GARSP)¹⁹, care se ocupă de chestiuni cum ar fi finanțarea obligației de serviciu universal și monitorizarea evoluției pieței²⁰. Comisia a creat, de asemenea, un forum al utilizatorilor de servicii poștale, la a cărui primă reuniune, organizată în decembrie 2011, au participat utilizatori finali - atât clienți individuali, cât și întreprinderi - și alte părți interesate, inclusiv operatori și syndicate, pentru a analiza evoluția necesităților consumatorilor într-un mediu de comunicare aflat în schimbare și în vederea dezvoltării durabile a acestui sector.

În contextul activității sale privind comerțul electronic, Comisia va prezenta, în 2012, o *carte verde privind coletăria transfrontalieră*. Aceasta va pune accentul pe aspecte cum ar fi calitatea și prețurile serviciilor poștale transfrontaliere de livrare, în vederea identificării unor soluții pentru eliminarea obstacolelor întâmpinate de consumatori și întreprinderi. De asemenea, Comisia intenționează să prezinte rezultatele a două studii privind comportamentul în materie de stabilire a prețurilor al operatorilor poștali și efectele acestuia asupra piețelor, precum și principiile de calculare a costului net al obligației de serviciu poștal universal. Până la sfârșitul anului 2013, Comisia va prezenta cel de-al patrulea raport referitor la aplicarea Directivei privind serviciile poștale.

2.2. Servicii bancare de bază

Accesul la servicii de plată de bază în condiții echitabile este important pentru incluziunea financiară și socială și pentru a permite consumatorilor să beneficieze pe deplin de piața unică. La începutul anului 2011, Comisia a realizat o evaluare a impactului pentru a analiza dacă o legislație la nivelul UE era necesară în acest domeniu. După luarea în considerare a tuturor opțiunilor, Comisia Europeană a decis, în această etapă, să propună o recomandare²¹. Aceasta are drept obiectiv să asigure că fiecare cetățean al UE și fiecare persoană rezidentă în UE, care nu dețin deja un cont de plăți în statele membre în care doresc să deschidă un astfel de cont, pot beneficia de servicii de plată de bază și de un card de plată. Acest cont de plăți de bază ar trebui să fie oferit de furnizorii de servicii de plată cu titlu gratuit sau în schimbul unui comision rezonabil. Recomandarea transmite statelor membre și furnizorilor un semnal clar referitor la rezultatul preconizat, acordându-se, în același timp, flexibilitate la nivel național în ceea ce privește modul de obținere a rezultatului.

Recomandarea prevede, de asemenea, criterii pentru a evalua modul în care statele membre au pus-o în aplicare și pentru a decide dacă sunt necesare măsuri suplimentare. Pe baza unei revizuirii și a evaluării impactului pe care o va efectua în 2012, Comisia va decide dacă se impune luarea altor măsuri în acest domeniu.

2.3. Transporturi

¹⁹ Decizia Comisiei din 10 august 2010 de instituire a Grupului autorităților europene de reglementare în domeniul serviciilor poștale, JO C 217.

²⁰ Documente disponibile pe site-ul internet al GARSP: http://ec.europa.eu/internal_market/ergp/index_en.htm

²¹ Recomandarea Comisiei privind accesul la un cont de plăți de bază [C(2011)4977].

Obligațiile de serviciu public în sectorul transporturilor sunt stabilite în acte legislative specifice privind serviciile aeriene, transportul terestru și transportul maritim²². Această legislație sectorială specifică stabilește principiile pe care statele membre ar trebui să le urmeze în definirea obligațiilor de serviciu public în cazul fiecărui mod de transport.

Cartea albă din 2011 privind transporturile²³ prevede că o pondere mai mare a călătoriilor cu mijloacele de transport în comun, combinată cu obligații minime de serviciu, vor permite creșterea densității și a frecvenței serviciilor, generând, astfel, un cerc virtuos favorabil modurilor de transport public.

Atribuirea contractelor de servicii publice care definesc obligațiile de serviciu public în cazul diferitelor moduri de transport trebuie să respecte principiile transparenței, nediscriminării și atribuirii în urma unei proceduri de ofertare competitivă. Acest lucru se poate realiza cel mai bine prin intermediul procedurilor de ofertare publică deschisă. Calitatea serviciilor de transport de călători va fi din ce în ce mai importantă în următorii ani, luând în considerare îmbătrânirea populației și necesitatea de a se asigura că transportul public (colectiv) este o alternativă atrăgătoare la transportul individual, care contribuie la realizarea obiectivelor în materie de utilizare eficientă a resurselor și de securitate a aprovizionării cu combustibil. Crearea unei piețe feroviare dinamice, deschise ar trebui să aducă beneficii semnificative pentru călători, din punct de vedere al calității, al eficienței și al volumului serviciilor oferite, precum și pentru autoritățile publice și contribuabili, prin reducerea finanțării publice alocate contractelor de serviciu public.

În 2012, Comisia intenționează să prezinte o propunere privind deschiderea pieței serviciilor naționale de transport de călători. Propunerea urmează deschiderii pieței pentru serviciile de transport de marfă și serviciile internaționale de transport de călători. În 2012, Comisia va lua în considerare, de asemenea, revizuirea Regulamentului privind serviciul public în cazul transportului terestru, în scopul de a generaliza procedurile de ofertare competitivă pentru atribuirea de contracte de serviciu public în sectorul feroviar. Deși statele membre beneficiază de o marjă amplă de apreciere în identificarea domeniilor în care este necesară impunerea obligațiilor de serviciu public în cazul serviciilor de transport de călători, pentru a fi viabile, aceste servicii trebuie să fie eficiente, de înaltă calitate și furnizate într-un context financiar stabil. Obligatorietatea procedurilor de ofertare ar trebui să contribuie la asigurarea acestor cerințe.

2.4. Energie

Al treilea pachet energetic a intrat în vigoare la data de 3 martie 2011. Acesta definește obligațiile de serviciu universal, conține prevederi clare privind obligațiile de serviciu public și protecția consumatorilor de energie electrică și de gaze naturale și prevede protecția

²² Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate (reformare) și Regulamentul (CE) nr. 1107/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind drepturile persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă pe durata călătoriei pe calea aerului; Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului; Regulamentul (CEE) nr. 3577/92 al Consiliului din 7 decembrie 1992 de aplicare a principiului liberei circulații a serviciilor la transporturile maritime în interiorul statelor membre (cabotaj maritim).

²³ Carte albă - Foaie de parcurs pentru un spațiu european unic al transporturilor. Către un sistem de transport competitiv și eficient din punct de vedere al resurselor, COM(2011) 144.

consumatorilor vulnerabili împotriva sărăciei energetice²⁴. Măsurile adoptate pe baza acestor directive trebuie să fie în interesul general, clar definite, transparente, nediscriminatorii și verificabile și să garanteze întreprinderilor din UE care își desfășoară activitatea în sectorul energiei electrice și al gazelor că au acces, în condiții de egalitate, la consumatorii naționali din UE și viceversa.

În scopul de a promova punerea în aplicare a unor piețe cu amănuntul concurențiale, eficiente din punct de vedere energetic și echitabile, Comisia a instituit, în 2008, Forumul cetățenesc pentru energie²⁵ ca o platformă de reglementare bazată pe experiența acumulată în cadrul forumurilor anterioare. Documentul de lucru al serviciilor Comisiei intitulat „O politică energetică pentru consumatori”²⁶ a evaluat avantajele de care au beneficiat consumatorii datorită actualelor măsuri de politică energetică. Au fost identificate o serie de inițiative legislative și de politică ale UE, care contribuie în mod direct sau indirect la îmbunătățirea bunăstării consumatorilor în sectorul energetic.

Conform concluziilor Consiliului European din decembrie 2011, statele membre ar trebui să pună în aplicare pe deplin Al treilea pachet energetic, cât mai rapid posibil. Comisia subliniază că, în acest context, pentru statele membre este important să se definească clar conceptul de consumatori vulnerabili. În noiembrie 2012, Comisia intenționează să organizeze a 5-a reuniune a Forumului cetățenesc pentru energie în scopul de a continua promovarea dialogului părților interesate cu privire la aspecte-cheie cum ar fi protecția consumatorilor vulnerabili, modelul optim de piață cu amănuntul, transparența prețurilor și eventualele beneficii ale contoarelor inteligente în ceea ce privește gestionarea cererii de energie.

2.5. Comunicații electronice

Directiva privind serviciul universal în domeniul comunicațiilor electronice²⁷ prevede o plasă de siguranță socială atunci când forțele de piață nu sunt suficiente pentru a permite consumatorilor să aibă acces la un preț rezonabil la servicii de bază, în special dacă aceștia locuiesc în zone în care furnizarea lor este dificilă sau costisitoare sau dacă aceștia dispun de venituri mici sau au un handicap. Conceptul plasei de siguranță cuprinde trei obiective specifice: disponibilitate, preț rezonabil și accesibilitate. Comisia a adoptat recent o comunicare privind serviciul universal în comunicațiile electronice²⁸, în care se prezintă un raport cu privire la rezultatul consultării publice din 2010 și la cea de-a treia revizuire a domeniului de aplicare a obligației de serviciu universal în sectorul comunicațiilor electronice. Una dintre întrebările fundamentale abordate se referă la rolul care ar trebui să revină obligațiilor de serviciu universal în realizarea obiectivului „bandă largă pentru toți”. Pe baza analizei, Comisia concluzionează că, în prezent, nu este necesar să se modifice domeniul de aplicare a obligației de serviciu universal la nivelul UE. De asemenea, analiza ajunge la concluzia că sunt necesare orientări suplimentare referitoare la modul de punere în aplicare a normelor privind serviciul universal, luând în considerare riscul unor abordări naționale

²⁴ Directiva 2009/72/CE privind energia electrică și Directiva 2009/73/CE privind gazele naturale.

²⁵ http://ec.europa.eu/energy/gas_electricity/forum_citizen_energy_en.htm

²⁶ SEC(2010) 1407, 11 noiembrie 2010.

²⁷ Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva privind serviciul universal), modificată prin Directiva 2009/136/CE.

²⁸ „Serviciul universal în comunicațiile electronice: raport cu privire la rezultatul consultării publice și la cea de-a treia revizuire periodică a domeniului de aplicare în conformitate cu articolul 15 din Directiva 2002/22/CE” [COM (2011) 795 final, 23 noiembrie 2011].

divergente și eventualele implicații financiare pentru industrie. Comisia va prezenta aceste orientări în 2012 și va contribui la combaterea riscului excluziunii sociale, permițând, totodată, în conformitate cu principiul subsidiarității, luarea în considerare a diferitelor circumstanțe naționale, precum și a necesității de a se reduce la minimum denaturările pieței și de a se evita impunerea unei sarcini disproporționate asupra sectorului²⁹.

3. Componenta 3: promovarea calității – exemplul serviciilor sociale de interes general

Serviciile sociale de interes general joacă un rol esențial în societățile europene, contribuind la protecția socială și la incluziunea socială. În același timp, cererea pentru aceste servicii crește, în timp ce capacitatea de a le finanța devine din ce în ce mai limitată, în prezent, ca urmare a crizei economice, iar pe termen mai lung, ca urmare a îmbătrânirii populației. Comisia, statele membre și părțile interesate care reprezintă utilizatorii și furnizorii de servicii au întreprins recent mai multe inițiative în domeniul calității serviciilor sociale.

În 2007³⁰, Comisia a anunțat o strategie în sprijinul calității serviciilor sociale pe tot cuprinsul UE. Ca acțiune ulterioară, Comisia a susținut, prin programul PROGRESS³¹, inițiativele europene menite să dezvolte instrumente pentru definirea și măsurarea calității și a sprijinit elaborarea, în cadrul Comitetului pentru protecție socială, a unui cadru european de calitate pe bază voluntară pentru serviciile sociale.

3.1. Proiecte susținute de programul PROGRESS

În perioada 2008-2010, programul PROGRESS a finanțat opt proiecte menite să elaboreze instrumente pentru definirea, măsurarea, evaluarea și îmbunătățirea calității serviciilor sociale, acordând o atenție specială îngrijirii pe termen lung. În cadrul tuturor proiectelor au existat parteneriate transnaționale și schimburi de bune practici între autoritățile publice, furnizorii de servicii și alți actori proveneau din medii culturale diferite, își desfășurau activitatea în contexte juridice și administrative diferite și evoluau în condiții socioeconomice diferite. Practic, toate proiectele au subliniat importanța implicării utilizatorilor în definirea și evaluarea calității serviciilor sociale³².

În 2012, prin intermediul programului PROGRESS, Comisia va sprijini o serie de proiecte transnaționale noi, care au drept obiectiv punerea în aplicare a Cadrului european de calitate pe bază voluntară în diferite state membre și în sectoare diverse.

3.2. Comitetul pentru protecție socială: Cadrul european de calitate pe bază voluntară pentru serviciile sociale

În octombrie 2010, Comitetul pentru protecție socială a adoptat un cadru european de calitate pe bază voluntară pentru serviciile sociale. Obiectivul acestuia este dezvoltarea unei înțelegeri comune a calității serviciilor sociale în UE. Cadrul este conceput astfel încât să fie suficient de flexibil pentru a fi aplicat în cazul unor servicii sociale diverse în contextul național,

²⁹ De precizat că punctele 20 - 30 din Orientările comunitare pentru aplicarea normelor privind ajutorul de stat în cazul dezvoltării rapide a rețelilor în bandă largă (JO C 235, 30 septembrie 2009, p. 7) fac trimitere în mod specific la definiția SIEG în sectorul comunicațiilor electronice.

³⁰ „Servicii de interes general, inclusiv servicii sociale de interes general: un nou angajament european” [COM (2007) 725 final, 20 noiembrie 2007].

³¹ PROGRESS este programul UE pentru ocuparea forței de muncă și solidaritate socială, care oferă sprijin financiar pentru punerea în aplicare a obiectivelor Uniunii Europene privind agenda socială.

³² Documentul de lucru al serviciilor Comisiei „Al doilea raport bienal privind serviciile sociale de interes general”, SEC (2010) 1284 final, 22 octombrie, p. 59-66.

regional și local în toate statele membre și pentru a fi compatibil cu abordările naționale existente în materie de calitate. Acest cadru identifică principiile și criteriile pe care un serviciu social ar trebui să le îndeplinească pentru a răspunde necesităților și așteptărilor utilizatorilor. Cadrul include, de asemenea, elementele unei metodologii care ar trebui să ajute autoritățile publice să elaboreze, la nivelul corespunzător, instrumente (standarde sau indicatori) de calitate pentru definirea, măsurarea și evaluarea calității serviciilor sociale. Cadrul acordă o atenție specială drepturilor și poate contribui, de exemplu, la creșterea gradului de protecție a drepturilor copiilor, atunci când se face trecerea de la o îngrijire instituțională, la sisteme alternative de îngrijire.

3.3. Statutul fundației europene

Fundațiile a căror misiune este de a desfășura activități în beneficiul public joacă un rol din ce în ce mai important în furnizarea și finanțarea serviciilor sociale de interes general în UE. Cu toate acestea, fundațiile respective se confruntă în continuare cu dificultăți în ceea ce privește stabilirea în alte state membre sau punerea în comun a activelor pe bază transfrontalieră. Este necesar să se permită fundațiilor de interes general să se stabilească, să funcționeze și să se autofinanțeze pe bază transfrontalieră, sub rezerva unei supravegheri adecvate. Acest fapt le-ar permite să reducă sarcinile administrative cauzate de complexitatea aferentă desfășurării activității în diferite state membre. În ultimă instanță, acest fapt le-ar permite să aloce mai multe resurse pentru promovarea bunăstării cetățenilor UE.

În scopul realizării acestor beneficii, Comisia va prezenta, în 2012, o propunere menită să creeze un statut al fundației europene, care va exista în paralel cu formele naționale și va avea un caracter facultativ.

4. CONCLUZII

Actuala criză economică și financiară ne reamintește rolul central care revine serviciilor de interes general în asigurarea coeziunii sociale și teritoriale. În același timp, criza are un impact semnificativ asupra sectorului public din cauza presiunii exercitate asupra finanțelor publice și este esențial să se depună toate eforturile pentru menținerea furnizării acestor servicii și îmbunătățirea calității acestora. În prezenta comunicare se arată că tratatele furnizează instituțiilor europene și statelor membre instrumentele juridice necesare în acest scop. Comisia Europeană este pe deplin angajată să își îndeplinească rolul, instituind un cadru de calitate pentru aceste servicii, astfel cum s-a prevăzut în cele două propuneri referitoare la revizuirea normelor privind ajutoarele de stat aplicabile serviciilor de interes economic general, precum și a normelor privind achizițiile publice și concesiunile, care au fost prezentate în paralel cu prezenta comunicare. De asemenea, în următoarele luni, Comisia Europeană va întreprinde o serie de alte acțiuni care, în ansamblul lor, vor oferi UE un cadru de calitate temeinic pentru serviciile de interes general în următorii ani. Comisia Europeană va continua aceste demersuri în cadrul angajamentului său mai amplu de a plasa economia socială și inovarea socială în centrul acțiunilor întreprinse în temeiul Strategiei Europa 2020, astfel cum a demonstrat recent inițiativa sa privind antreprenoriatul social³³, care sprijină dezvoltarea unor modalități noi și inovatoare din punct de vedere social de a desfășura activități economice și de a furniza servicii.

³³ „Inițiativă pentru antreprenoriatul social – Construirea unui ecosistem pentru promovarea întreprinderilor sociale în cadrul economiei și al inovării sociale” [COM (2011) 682 final, 25 octombrie 2011].